

روی خط خبر

آلبوم جدید «علیرضا عصار» به نام «جز عشق نمی خواهم» منتشر می شود

● آلبوم جدید علیرضا عصار تحت عنوان «جز عشق نمی خواهم»، سه‌شنبه، ۲۸ آذر، روانه بازار موسیقی کشور شد و تیزر این آلبوم با صدای مهران مدیری تولید شده و در اختیار دوستداران موسیقی قرار گرفت. جدیدترین آلبوم عصار در ۱۰ قطعه به نام‌های «نستعلیق حیرانی، نوجوونی، جز عشق نمی‌خواهم، بیداری، معبد ترانه، اصلی به من چه، منتظر بودم، ای یار غلط کردی، بت‌ها» و با حضور هنرمندانی مانند پویا نیک‌پور، گروه دارکوب، امیر توسلی و خود علیرضا عصار در بخش آهنگ‌سازی تهیه و تولید شده است. ترانه‌های این آلبوم از سروده‌های روزبه بمانی، افشین مقدم، سعید امیراصلانی، حافظ ایمانی و حضرت مولاناست و در بخش تنظیم نیز پویا نیک‌پور، سعید زمانی، گروه دارکوب، امیر توسلی و خود عصار حضور و همکاری داشته‌اند. علی نیکونیا (مدیر دفتر تولید و روابط‌عمومی مؤسسه آوای هنر) از انتشار این آلبوم از روز ۲۸ آذر در سراسر کشور از سوی پخش هنر اول خبر داد. جدیدترین آلبوم علیرضا عصار تحت امتیاز مؤسسه آوای هنر و تهیه‌کنندگی محمد جلیل‌پور تهیه و تولید شده است. گفتنی است کنسرت علیرضا عصار با اجرای برخی قطعات آلبوم جدیدش در تاریخ ۱۲، ۱۱ و ۱۳ دی در سالن میلاد نمایشگاه بین‌المللی برگزار خواهد شد و بلیت‌فروشی این برنامه آغاز شده است.

رضا آشفته:گروه تئاتر عروסקی آران تاکنون هشت اثر مشهور در حوزه اپراهای عروסקی از سال ۸۱ تولید و در تالار فردوسی اجرا کرده است و این گروه هشت‌بار برخی از این اجراها را به صورت رپرتوار برای مخاطبانش عرضه می‌کند. امسال نیز «اپرای عروסקی مولوی» از ۱۲ آذرماه الی ۱ دی‌ماه اجرا شد و پس از این نیز «اپرای عروסקی سعدی» از ۱۰ دی‌ماه الی ۲۲ دی‌ماه، «اپرای عروסקی خیام» از ۱ بهمن‌ماه الی ۱۳ بهمن‌ماه، «اپرای عروסקی مکبث» از ۲۳ بهمن‌ماه الی چهارم اسفندماه و «اپرای عروסקی لیلی و مجنون» از هشتم اسفندماه الی ۱۸ اسفندماه اجرا می‌شوند. با بهروز غریب‌پور، نویسنده، طراح و کارگردان و سرپرست گروه تئاتر عروסקی آران، درباره بازتاب و اهمیت این رپرتوار گفت‌وگو کرده‌ایم که می‌خوانید.

الان رپرتوار در چه مرحله‌ای است؟

ما داریم اپرای سعدی را تمرین می‌کنیم که از ۱۰ دی اجرایش کنیم.

چند دوره است که رپرتوارها را دنبال می‌کنید و بازتاب این دوره‌ها چگونه است؟

از زمانی که خواست‌م گروه نمایش عروסקی آران را راه‌اندازی کنم، همواره به دنبال یک نکته یا آرزو بودم که پس از سالیان‌سال توانستم آن را به مرحله اجرا برسانم و آن هم این است که در تئاترمان یک روزمرگی جریان دارد و اثری که نیروی انسانی را به خدمت گرفته و ساعت‌ها تمرین کرده و برای ساخت صحنه، لباس و عروסק زحمت کشیده، بعد از یک‌ماه اجرا این نیروی انسانی درکل برای همیشه نابود می‌شود و من دوست داشتم جلوی این نابودی را بگیرم. به همین دلیل حالا می‌توانیم اجرایی را که ۱۵ سال پیش به صحنه برده‌ایم، همچنان اجرا کنیم. امیدوارم که همه گروه‌ها یا بخشی از گروه‌های حرفه‌ای که توان چنین چیزی را دارند، بتوانند روش رپرتوار را برای خودشان به مرحله اجرا بگذارند و این‌گونه، همواره یک رشته آثار درخور تأمل داریم که می‌توانند هر سال اجرا شوند.

مطمئن‌فوائد رپرتوار بسیار است؟

بله، علاوه‌بر اینکه در حفظ نیروی انسانی کوشش می‌شود، می‌توانند در صرفه‌جویی اقتصادی ساخت عروסק، صحنه و لباس هم مفید باشد.

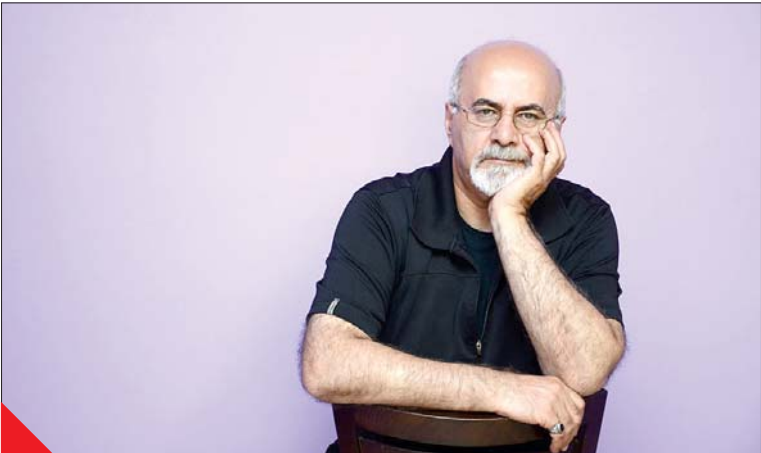
برخورد تماشاگران با اپرای مولوی چطور بود؟

امسال ۹۰ درصد تماشاگرانی که در آذرماه به دیدن این اپسرا آمدند، برای نخستین‌بار آن را می‌دیدند. این

هنر

گفت‌وگو با بهروز غریب‌پور

آرزوی سالیانم همین رپرتوار است

نداشته یا شناختی از آن نداشته‌اند و از طریق خواندن شده‌اند که نسل‌های مختلف می‌توانند با آنها آشنا شوند و امیدواریم که در رپرتوار امسال همین استقبال از سعدی، خیام و لیلی و مجنون شود، چنانچه پس از اینکه مولوی تمام شد، مردم خواستار تمدید آن بودند و ما هم قول دادیم که در رپرتوار بعدی باز هم تکرارش خواهیم کرد. همچنین در رپرتوار بعدی حتما حافظ و عاشورا را هم اجرای دوباره خواهیم کرد. بنابراین این رپرتوار برای ما می‌تواند همواره بهره‌مغوی و مادی داشته باشد.

چگونه یک اجرا بعد از گذشت چند سال دوباره امکان آماده‌شدنش در گروه شما فراهم است؟

ما هیچ‌وقت کارهایمان را به بایگانی نمی‌سیاریم و حتی در موزه عروסקی گروه آران نیز این عروסק‌ها به شکل چرخشی به نمایش درمی‌آیند و در زمان هر اجرایی آنها را به صحنه می‌آوریم و بعد دوباره عروסק‌ها و اشیای خود را به آنجا برمی‌گردانیم. بنابراین ما نیروهای پیش‌کسوتی داریم که در زمان کوتاه اجراها را در ضمن تمرین‌ها یادآوری می‌کنند و از سوی دیگر نیز چون هدف ما تربیت نیروهای جوان‌تر است، گاهی نیز از همین نیروها در این تمرین‌ها استفاده می‌کنیم که برای بازی‌دهندگی یا در پشت صحنه به گروه آران بپیوندند. در تمام دنیا نیز چنین اجراهای رپرتواری هست که گروه‌های یک نمایش، تولیدی‌شان را برای ۳۰ یا ۴۰ سال ادامه می‌دهند.

آیا در این رپرتوارها همه کارها با اقبال روبه‌رو می‌شود؟

بله، ما هربار که هر اثری را می‌بریم با اقبال بیشتری روبه‌رو می‌شود، چون خیلی‌ها فرصت دیدنش را در قبل نداشتند یا شناختی از آن نداشته‌اند؛ از طریق خواندن شده‌اند که نسل‌های مختلف می‌توانند با آنها آشنا شوند و امیدواریم که در رپرتوار امسال همین استقبال از سعدی، خیام و لیلی و مجنون شود، چنانچه پس از اینکه مولوی تمام شد، مردم خواستار تمدید آن بودند و ما هم قول دادیم که در رپرتوار بعدی باز هم تکرارش خواهیم کرد. همچنین در رپرتوار بعدی حتما حافظ و عاشورا را هم اجرای دوباره خواهیم کرد. بنابراین این رپرتوار برای ما می‌تواند همواره بهره‌مغوی و مادی داشته باشد.

ما اغلب آثارمان در خارج از ایران خوانده‌اند؛ از دیدن آن‌ها در خارج از ایران می‌توانیم به این سفرها برویم، چون نیروی انسانی زیاد است و وسایل و صحنه سیارمان سنگین‌اند و بردنشان به خارج هزینه‌بر است. حتی در داخل هم‌های پیش می‌آید که با رپرتوار در تهران همراه می‌شویم و دیگر فرصت نمی‌کنیم اجراهای شهرستان را قبول کنیم، اما امیدواریم سال بعد طوری برنامه‌ریزی کنیم که برخی از این سفرهای شهرستان را انجام دهیم.

برای معرفی جهانی این آثار چه کرده‌اید؟

با انتشار دی‌وی‌دی‌هایمان کوشش کرده‌ایم که این اتفاق بیفتد و آثارمان در سطح جهانی بهتر معرفی شوند و این رخ داده، چون خیلی از ایرانی‌های مقیم خارج وقتی در تعطیلاتشان به ایران می‌آیند، این دی‌وی‌دی‌ها را تهیه می‌کنند و با خود به خارج می‌برند و حتی از

توریست‌های خارجی می‌خواهند که با آمدن به تهران سری به تالار فردوسی و اپراهای گروه آران و موزه‌اش بزنند. برخی از همین‌ها در سایت‌های ایتالیایی‌زبان و انگلیسی‌زبان درباره گروه ما و اپراها شنیده‌اند و حتما در سفر به تهران به ما هم سری خواهند زد.

بنابراین شما در رپرتورهایتان مخاطب خارجی هم دارید؟

بله اغلب مخاطب خارجی داریم و در مواردی نیز خبرنگارهای خارجی به دیدن کارمان آمده‌اند و برای مثال یک خبرنگار ایتالیایی به دیدن اپرایی آمد و درباره‌اش در سایتشان نوشت و تبلیغات گسترده‌ای نیز برای آن کرد. حتی برخی از ایرانیان مقیم آمریکا اپرای مولوی را ترجمه کرده‌اند، آثار ما به هر حال آثار اندیشه‌ه و فرهنگ ایرانی هستند و خیلی از ایرانیان ساکن در غرب می‌دانند چنین تولیدی در آنجا نیست و حتی به زبان انگلیسی و ایتالیایی هم نیست و این اپراها را به عنوان پدیده ایرانی به توریست‌ها معرفی می‌کنند.

موزه هم بنابراین از مخاطب برخوردار است؟

موزه بازدیدکننده دارد، می‌خواهیم طوری برنامه‌ریزی کنیم که دانش‌آموزان مدارس و دانشکده‌ها بیایند و با شیوه بازی‌دهندگی عروסק گروه آران، عروסק‌ها، صحنه و لباس عروסק‌ها آشنا شوند. همچنین با این نکته آشنا شوند که اپرای ما با اپرای غربی بسیار متفاوت است.

آیا خارجی‌ها درباره این تفاوت‌ها می‌نویسند؟

یک خبرنگار به اسم خانم فرانچسکا کوزمیکو در نشریه آنلاینش درباره دیدنی‌های تهران نوشته که یکی هم تالار فردوسی و همین اپراهای گروه عروסקی آران است و همچنین موزه گروه آران... خیلی‌ها در آنجا با خواندن این مطالب علاقه پیدا می‌کنند که به تهران بیایند.

علت عمده این اقبال چیست؟

به هر حال اینها مفاخر ملی و شاعران کلاسیک‌اند و شعرهایشان شهرت جهانی دارد و گروه تئاتر عروסקی آران هم خود را به عنوان یک گروه ملی مطرح کرده و آثار تولیدی‌اش توانسته در داخل و خارج مطرح شود.

بنابراین تولید بعدی‌تان معلوم است با توجه به این اقبال‌ها؟

من بعد از خیام به یکی، دو مورد دیگر دارم فکر می‌کنم که هنوز نهایی نشده‌اند اما امیدواریم حمایت‌های بیشتری از گروه ما شود که بتوانیم بهتر به لحاظ فرهنگی خدمت کنیم.

از اردک لی، آخرین فیلم‌تان چه خبر؟

ان‌شاءالله به جشنواره فیلم فجر خواهیم رسید و می‌توانیم آن را در جشنواره ببینیم.

حاشیه‌های حضور «آشغال‌های دوست‌داشتنی» در جشنواره فیلم فجر

بهناز شیربانی؛ ماجرای فیلم‌های توقیفی چندهفته‌ای است شکل‌وشمایل تازه‌ای پیدا کرده است. عدم نمایش فیلم «عصبانی نیستم» در سینماها و واکنش‌هایی که بسیاری از چهره‌ها و شخصیت‌های سیاسی از چرایی عدم نمایش آن نوشتند و گفتند باعث شد تا ماجرای اکران عمومی این فیلم شکل متفاوت‌تری به خود بگیرد و در نهایت هنوز هم مشخص نیست سرانجام نمایش فیلم چه خواهد شد. «آشغال‌های دوست‌داشتنی» نیز از دیگر فیلم‌هایی است که با دارابودن پروانه نمایش، زمان را برای اکران عمومی از دست می‌دهد و محسن امیریوسفی در تازه‌ترین واکنشش نسبت به نمایش و دیده‌شدن این فیلم، فرم حضور در جشنواره سی‌وششم فیلم فجر را پر کرده است. داشتن پروانه نمایش طبق قوانین مانعی برای حضور فیلم در جشنواره ایجاد نمی‌کند. درحالی‌که فیلم «آشغال‌های دوست‌داشتنی» با دریافت پروانه نمایش، امسال برای اولین‌بار از نظر قانونی می‌تواند از سوی هیئت انتخاب جشنواره فجر بررسی شود. دبیرخانه جشنواره مانع از نمایش این فیلم برای هیئت انتخاب شده و سیمون سیمونیان، مدیر دبیرخانه، در گفت‌وگویی دلیل این تصمیم را نمایش و بررسی فیلم محسن امیریوسفی برای هیئت انتخاب در دوره گذشته جشنواره فجر دانست. ترکس آبیار و محمدعلی حسین‌نژاد، دو عضو هیئت انتخاب جشنواره سی‌ونجم، در گفت‌وگو با «سینما» این صحبت را تکذیب کردند. ترکس آبیار دراین‌باره گفت: «پارسال «آشغال‌های دوست‌داشتنی» برای ما نمایش داده شد و تعداد زیادی از اعضای هیئت انتخاب فیلم را دوست داشتند، اما به ما گفتند فیلم مشکل مجوز نمایش دارد

فراتر از خبر
محسن امیریوسفی فیلم‌سازمهم‌دوران ماست مجیدبرزگر: به نظرم در دوره مهمی از تاریخ معاصر فیلم مهم «آشغال‌های دوست‌داشتنی» ساخته شد و مدت زیادی از زمان نمایش عمومی این فیلم گذشته است و بهانه‌هایی که پیش از این مبنی بر عدم حضور این فیلم در دوره‌های مختلف جشنواره مطرح بود، قابل قبول نبود. امسال، با داشتن پروانه ساخت و پروانه نمایش دیگر به‌هیچ‌وجه هیچ بهانه‌ای برای عدم نمایش‌اش در جشنواره پذیرفته نیست. محسن امیریوسفی فیلم‌ساز مهم دوران ماست. باید به این اشاره کنم که عدم نمایش «عصبانی نیستم» به دلایلی که هنوز مشخص نیست یکی از نکات مهمت تصمیمات سازمان سینمایی این روزهاست و این میزان عقب‌نشینی حتما مسیری را برای دیگر فیلم‌ها مشخص می‌کند؛ مسیری که سینمای ما را به جلو نخواهد برد. اما درباره فیلم «آشغال‌های دوست‌داشتنی» لازم است که دبیر جشنواره فقط مقررات جشنواره را اجرا کنند و درواقع از آیین‌نامه جشنواره پیروی کنند. در آیین‌نامه هم این موضوع ذکر شده است که فیلمی با داشتن پروانه ساخت و نمایش دلیلی برای عدم حضورش در جشنواره وجود ندارد مگر اینکه هیئت انتخاب به دلایل کیفی فیلم را در حد جشنواره ندانند و آن را فاقد کیفیت لازم برای حضور در بخش مسابقه بدانند، جز این هیچ بهانه‌ای پذیرفتنی نیست. به گمان من این یک زمان مهم و یک برهه مؤثر برای مدیران سینمایی و دبیر جشنواره است تا نشان دهند می‌توانند از مجوزهایشان دفاع کنند.

روزنه آبی
۴ویژگی از نمایش «من...» مسائلش باشبه مسائلش خلط نمی شود دکتر مصطفی ملکیان
● خیلی خوشحالم‌که موفق شدم به دیدن اجرای نمایش «من...» کار فرهاد تجویدی بیایم. به صداقت باید عرض کنم که چهار ویژگی بسیار خاص در این اجرا دیدم. ویژگی اول یکی از بزرگ‌ترین وظایف یک روشنفکر، یک فرهیخته، یک مصلح اجتماعی و یک متفکر این است که اجازه ندهد در جامعه‌اش مسائل با شبهه مسائل خلط شوند. چون اگر مسائل با شبهه‌مسائل خلط شوند، آنکه از بین خواهد رفت، مسائل است. شبهه‌مسائل یعنی مسائل‌نماها یا مسائل کاذب می‌آیند و جای مسائل واقعی را می‌گیرند و جامعه روزبه‌روز افت بیشتر و بیشتر و بیشتری می‌کند. حال آنکه در کتاب‌ها، رساله‌ها و مقاله‌هایی که نوشته می‌شوند، سخنان پرمطراق، پر از ترمینولوژی و مصطلحات قلمبه‌سلمبه گفته می‌شود؛ اما اقت جامعه روزبه‌روز بیشتر و بیشتر می‌شود. در این نمایش به مسائلی پرداخته شده بود که هر مصطفی که در عین انصاف از مسائل جامعه آگاه باشد، می‌بیند که هیچ‌کدام‌شان مسئله‌نما نیستند؛ بلکه مسائلی هستند که با گوشت، پوست و خون‌مان ادراکشان می‌کنیم. ویژگی دوم درباره مسائل اجتماعی به جای اینکه به بالادستی‌ها و نهادهای سیاست و قدرت توجه کنیم، به خودمان توجه کنیم و اینکه مشکلات به دست خود ما باید حل شوند. در این نمایش، حل مسائل به دیگران ارجاع داده شده بود. کسانی که مشکل داشتند، باید مشکل و مسئله خود را حل می‌کردند. تمام مسئله این بود که خودمان حلال مسئله‌ایم و خودمان باید مشکلات‌مان را رفع کنیم. ویژگی سوم این نمایش ریشه‌شناسی مسائل و مشکلات بود. توجه‌دادن به اینکه بزرگ‌ترین مشکل و مسئله جامعه این است که هر کسی فقط به فردیت خودش می‌پردازد، بدون آنکه به عضویت (membership) خود در جامعه توجه کند. به تعبیر دیگر همان چیزی که فرزنانگان و عارفان پیشین «انانیت» و «نفسانیت» می‌نامیدند و امروزه در روان‌شناسی و روان‌درمانگری، ایگو (ego) و بزرگ‌شدن یا متورم‌شدن ایگو خوانده می‌شود. در این نمایش نشان داده می‌شود به دلیل اینکه ایگو (ego) خودمان بزرگ است و بر «انانیت» خودمان تکیه می‌کنیم، نه‌تنها در حل مسائل خودمان موفق نیستیم؛ بلکه مسائل‌مان را بیشتر و بیشتر می‌کنیم. به نظرم این نکته بسیار مهمی بود.توجه به من گفت‌ها و منممن‌کردن‌هایی که به مشکل ایجاد کرده و اگر بخواهیم مشکلات را حل کنیم، باید اول روی همین‌ها دست گذاشته شود و این به نظرم امتیاز بزرگی بود. واماویژگی چهارم بیان تجسمی و تصویری این اندیشه‌ها و آرا خیلی از لحاظ عاطفی تأثیرگذار بود. نقش بسیار مؤثر حرکات در این اجرا بسیار قوی بود و این اثر عاطفی را روی مخاطب افزایش می‌دهد. اگر مخاطب بتواند بیش از آنچه می‌شنود، در صحنه ببیند، اثر عاطفی‌اش بیشتر است و ما اینجا بیش از آنچه می‌شنیدیم، می‌دیدیم. در اجراهایی که در سال‌های اخیر دیدام، در خاطرم نیست که واقعا به این زیبایی از بیان کم شده و به حرکت (جنبش) افزوده شده باشد.بدون اینکه قصد چاپلوسی و تملق داشته باشیم، به همه اهل اندیشه اجتماعی، همه کسانی که دلسوز جامعه‌شان هستند، همه کسانی که واقعا و از صمیم قلب می‌خواهند وضع جامعه بهتر باشد، برای ملت و برای وطن خودشان دلشان می‌سوزد، توصیه می‌کنم هم این اجرا را ببینند، هم به ادامه این‌گونه اجراها در تئاتر کمک کنند. جالب نیست که برای اینکه حیثیت و پرستیژ اجتماعی داشته باشیم، به دیدن نمایش‌هایی برویم که نویسنده‌هایش از بهترین نمایش‌نامه‌نویسان غرب‌اند؛ اما مسائالش مسائل ما نیستند. بهتر است اینجا هم «انانیت» خود را فراموش کنیم و بیاییم سراغ این‌گونه اجراها. از این لحاظ، من نه فقط این نمایش؛ بلکه همه نمایش‌هایی را که از این جنس و قماش‌اند، توصیه می‌کنم. دوستان و دلسوزان جامعه این نوع نمایش‌ها را تقویت کنند، هم با شرکتشان در تاترها و هم با کمک‌رسانی فکری به نویسندگان و کارگردانان و بازیگران این‌گونه اجراها. واقعا چندین سال است که تاتر به این خوبی ندیده بودم و امیدوارم بقیه هم در این لذت شریک بشوند. از این نظر بسیار خوشحالم.